

Does God really expect us to stone our rebellious children to death? Lucky for many of us, our parents didn't observe that law.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:
Ki Tetze (כי תצא | When you go forth)
Torah: Deuteronomy 21:10-25:19
Haftarah: Isaiah 54:1-10
Gospel: Luke 23:1-25

Stoning Rebellious Children

Kids will be kids. That's true. But they don't have to be bad kids. "Children, obey your parents in the Lord, for this is right" (Ephesians 6:1), the Apostle Paul says. In the Bible, obeying one's parents is a big deal. So much so that a rebellious and disobedient son was supposed to be stoned to death.

If any man has a stubborn and rebellious son who will not obey his father or his mother, and when they chastise him, he will not even listen to them ... (Deuteronomy 21:18)

Did the ancient Israelites really stone their rebellious children to death? The rabbis placed strict conditions and limitations on the scope and application of this law. The Talmud states, "There never has been a case of a 'stubborn and rebellious son' brought to trial and never will be" (b.Sanhedrin 71a). Nevertheless, the law is a fair warning to all parents. Some parents look the other way when their children disobey and misbehave. The Torah wants us to realize that permissive parenting is not an option for the people of God. Many parents today tolerate disobedience and regard teenage rebellion as an ordinary part of growing up. It may be ordinary, but that does not make it permissible. The Didache says, "You shall not remove your hand from your son or from your daughter, but from their youth you shall teach them the fear of God" (Didache 4:9). The book of Proverbs says that a man who does not discipline his son hates his son, but a man who loves his son disciplines him diligently. Discipline teaches a child wisdom, "but a child who gets his own way brings shame to his mother" (Proverbs 29:15). Another proverb states that disciplining a child will not kill him, but warns that withholding discipline could both kill him and doom his soul to hell:

Do not hold back discipline from the child, although you strike him with the rod, he will not die. You shall strike him with the rod and rescue his soul from Sheol. (Proverbs 23:13-14)

Verwacht God echt van ons dat we onze rebelse kinderen moeten ombrengen? Gelukkig voor velen van ons hebben onze ouders die wet niet nageleefd.

TORAH GEDEELTE VAN DEZE WEEK:
Ki Tetze (כי תצא | Wanneer gij uittrekt)
Torah: Deuteronomium 21:10-25:19
Haftarah: Jesaja 54:1-10
Evangelie: Lukas 23:1-25

Opstandige Kinderen Stenigen

Kinderen zijn kinderen. Dat is waar. Maar ze hoeven geen slechte kinderen te zijn. "Kinderen, gehoorzaam je ouders in de Heer, want dit is terecht" (Efeziërs 6:1), zegt de apostel Paulus. In de Bijbel is z'n ouders gehoorzamen iets heel ernstigs. Zo ernstig dat een opstandige en ongehoorzame zoon dood gestenigd moeten worden.

Als iemand een koppige en opstandige zoon heeft die zijn vader of zijn moeder niet wil gehoorzamen, en als ze hem tuchtigen, hij niet eens naar hen wil luisteren ... (Deuteronomium 21:18)

Hebben de Israëlieten van weleer hun opstandige kinderen echt gestenigd? De rabbijnen legden strikte voorwaarden en beperkingen op bij de toepassing van deze wet. De Talmoed zegt: "Er is nooit een geval geweest van een 'koppige en opstandige zoon' die voor het gerecht kwam en dat zal nooit gebeuren" (b.Sanhedrin 71a). Niettemin geeft de wet een eerlijke waarschuwing aan alle ouders. Sommige ouders kijken de andere kant op als hun kinderen niet gehoorzamen en zich misdragen. De Torah wil dat we ons realiseren dat gedogend opvoeden geen optie is voor het volk van God. Veel ouders tolereren vandaag ongehoorzaamheid en beschouwen tieneropstand als gewoon behorend bij het opgroeien. Het kan hedendaags zijn, maar dat maakt het niet toelaatbaar. De Didache zegt: "Jij zal je hand niet van je zoon of van je dochter weghalen, maar vanaf hun jeugd zul jij hen leren God te vrezen" (Didach 4:9). Het boek Spreuken zegt dat een man die zijn zoon niet tuchtigt, zijn zoon haat, maar een man die zijn zoon liefheeft, tuchtigt hem met toewijding (Spr. 13:29). Discipline leert een kind wijsheid, maar een kind dat aan zichzelf wordt overgelaten, beschaamt zijn moeder." (Spreuken 29:15). Een ander spreekwoord zegt dat een kind tuchtigen hem niet zal doden, maar waarschuwt dat hem discipline onthouden hem zowel zou kunnen doden als zijn ziel naar de hel kunnen verdoemen:

Onthoud een jongeling het vermaan niet, al sla je hem met de stok, hij zal er niet aan doodgaan. Jij slaat hem met de stok, en zijn ziel wordt gered van het schimmenrijk. (Naardense, Spreuken 23:13-14)

Parents are responsible for bringing up their children in a godly manner. If we do not, our children will inevitably pay the consequences, whether in this world or in the world to come.

The commandment of stoning a rebellious teenager seems unreasonably harsh, but the story of David's sons illustrates that a parent who does not discipline a child is actually taking the child's life.

King David did not fulfill the responsibility of training his children. David loved his sons too much to properly discipline them while they were growing up, or so it seems. The Proverbs say, "He who withholds his rod hates his son, but he who loves him disciplines him diligently" (Proverbs 13:24). As a result of permissive parenting, several of David's sons met tragic and grisly ends.

His son Amnon raped his step-sister Tamar. David did nothing about it. David's son Absalom (Tamar's brother) murdered Amnon as vengeance for the rape. David did not properly deal with Absalom's vigilante action. He merely exiled him temporarily. Absalom led a rebellion against David and was eventually speared by David's men. David's son Adonijah attempted to usurp the throne. Solomon had him struck down with the sword for his rebellion.

The Bible says that David never crossed his sons at any time. He never asked them, "Why have you done so?" (1 Kings 1:6). In other words, he never held them accountable for their behavior. Had David disciplined his sons when they were young, rebuking misbehavior and punishing disobedience, he might have saved their lives.

Ouders zijn verantwoordelijk voor het opvoeden van hun kinderen op een goddelijke manier. Als we dat niet doen, zullen onze kinderen onvermijdelijk de gevolgen betalen; het zij nu in deze wereld of in de komende wereld.

Het gebod om een rebelse tiener te stenigen lijkt onredelijk hard, maar het verhaal van de zonen van David illustreert dat een ouder die een kind niet tuchtigt eigenlijk het leven van het kind neemt.

Koning David heeft niet de verantwoordelijkheid opgenomen om zijn kinderen te trainen. David hield te veel van zijn zonen om ze gepast te tuchtigen toen ze opgroeiden, of zo lijkt het toch. De Spreuken zeggen: "Hij die zijn staf weerhoudt, haat zijn zoon, maar wie hem liefheeft, tuchtigt hem met toewijding" (Spreuken 13:24). Als gevolg van gedogend ouderschap kwamen verscheidene van David's zonen tragische aan hun einde.

Zijn zoon Amnon verkrachtte zijn stiefzus Tamar. David heeft er niets aan gedaan. David's zoon Absalom (Tamar's broer) vermoorde Amnon als wraak voor de verkrachting. David ging niet goed om met Absalom's allerte actie. Hij heeft hem slechts tijdelijk verbannen. Absalom leidde een opstand tegen David en werd uiteindelijk door David's mannen doorboord. David's zoon Adonijah probeerde zich de troon toe te eigenen. Salomo had hem voor zijn rebellie met het zwaard neergestoten.

De Bijbel zegt dat David zijn zonen nooit wat in de weg legde. Hij heeft hen nooit gevraagd, "Waarom heb je dat gedaan?" (1 Koningen 1:6). Met andere woorden, hij heeft ze nooit aansprakelijk gesteld voor hun gedrag. Als David zijn zonen had getuchtigd, hun wangedrag terechtgewezen en ongehoorzaamheid bestraft toen ze jong waren, had hij hun leven kunnen redden.